

РЕШЕНИЕ

№ 1564

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 3-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М. ХР. ШОЙЛЕКОВА
МАРИНОВА

при участието на секретаря МИХАЕЛА Д. МИХАЙЛОВА
като разглежда докладваното от М. ХР. ШОЙЛЕКОВА МАРИНОВА
Административно наказателно дело № 20241110201505 по описа за 2024
година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

„СУИС АУТО” ЕООД, представлявано от Ц. В. чрез адв. В. е обжалвало наказателно постановление /НП/ №747592-F725409/05.01.2024г. на Зам. директор на ТД на НАП София, с искане за отмяната му като незаконосъобразно. Счита, че НП е нищожно, тъй като е издадено въз основа на АУАН от териториално некомпетентен орган, а именно инспектор по приходите от ТД на НАП Пловдив, с оглед на обстоятелството, че седалището и адреса на управление на задълженото лице е в гр. София. При съставяне на акта и издаване на НП били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като фактическата обстановка не била отразена правилно, а дружеството в качеството си на получател на доставка е издал фактура от 02.02.2023г. за пълната стойност на автомобила, но тъй като фактурата е постъпила в счетоводството през м.07.2023г. не ибля отразена в дневника за продажби за м.02.2023г. Кредитното известие за аванса по фактурата също не било изпратено от продавача, поради което се наложило да бъде изискано допълнително и по тази причина включено в дневника за покупки през м.08.2023г. Така, дружеството не целяло ощетяване на бюджета и невнасяне на данъци, като действало добросъвестно, а данъчния резултат по ДДС нямало да се промени за м.02.2023г. и при отразяване на кредитното известие в дневника за покупки за този месец. По тези съображения, депозирали възражение срещу констатациите в акта, което не било отразено в НП,

както и не било предложено споразумение на дружеството от наказващия орган по реда на чл.58г от ЗАНН, включително и не били обсъдени предпоставките за прилагане на чл.28 от ЗАНН, тъй като случаят бил маловажен – нямало причинени вреди и вредни последици от нарушението, налице било добросъвестно поведение от страна на дружеството и констатираното нарушение било за първи път, като кредитното известие било отразено преди издаване на НП. Така, при определяне на размера на санкцията не били изложени мотиви.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез адв. В. поддържа жалбата и моли НП да бъде отменено по изложени в същата съображения, като допълва аргументите си за нищожност на НП, обосновавайки с разпоредби от чл.10, ал.8 и ал.9 от ЗНАП за командироване на орган по приходите за извършване на конкретна проверка при наличие на мотивирана необходимост, като прилага съдебни решения в този смисъл. Претендира присъждане на разноски от 250 лева по представен списък.

Наказващият орган чрез юрк. Й. оспорва жалбата и моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваното НП на „СУИС АУТО“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева, за това, че в хода на извършена проверка на 08.06.2023г. при представяне на изискани документи от дружеството в ТД на НАП София е установено, че като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на получател по фактура №500006179/24.03.2022г. за авансово плащане на автомобил от 51268 лева – 42723.33 лева данъчна основа и 8544.67 лева за ДДС, не е отразило в дневника за покупки за м.02.2023г., издадено от доставчика кредитно известие №500006768/02.02.2023г. в законоустановени срок от 01.03 до 14.03.2023г. за данъчен период за м.02.2023г., което е довело до ДДС за възстановяване, вместо ДДС за внасяне от 8544.67 лева - нарушение на чл.124, ал.5 от Закон за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/.

НП е издадено въз основа на АУАН №F725409/01.09.2023г.

Приобщена по делото е административнонаказателната преписка по издаване на обжалваното НП.

Разпитани по делото са свидетелите М. Д. Т. – актосъставител и Г. И. П. – присъствала при съставянето на акта, според които проверката на дружеството била възложена със заповед на Изп. директор на НАП да бъде извършена от служители на ТД НАП Пловдив. В тази връзка подготвили искане до задълженото лице за представяне на необходимите за проверката документи и след като се получили установили, че кредитно известие, издадено през м.02.2023г. по фактура не е отразено

в дневника за покупки за м.02.2023г. до 14.03.2023г. За съставяне на АУАН за това нарушение дружеството било поканено, но техен представител не се явил и акта бил изпратен и връчен на упълномощено лице. До датата на съставяне на АУАН кредитното известие не било отразено в дневника за покупки. След това преписката се предавала на наказващия орган и до тях не достигали писмени възражения срещу констатациите в акта, ако са постъпили.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество - неоснователна.

При служебна проверка на АУАН, въз основа на който е издадено обжалваното НП, съдът установи задължителното съдържание по чл.42 от ЗАНН, като актът е съставен от оправомощено лице със заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на Изп. директор на НАП - от орган по приходите, в съответствие и с разпоредбата на чл.192, ал.2 от ЗДДС. АУАН е съставен по правилата на чл.40, ал.2 от ЗАНН – в отсъствие на представител на дружеството, до което е отправена покана по телефон, но не се е явил представител на задълженото лице и е връчен съобразно изискванията на чл.43, ал.4 от ЗАНН.

Съдът не може да сподели доводите на жалбоподателя за нищожност на НП, поради некомпетентност на актосъставителя, предвид че е от ТД на НАП Пловдив, а проверяваното лице е със седалище и адрес на управление в гр. София, тъй като сочените за относими чл.10, ал.8 и ал.9 от ЗНАП касаят само компетентност при проверки във връзка с ревизионно производство по издаване на ревизионен акт, какъвто не е този случай, тъй като производството се развива изцяло по ЗАНН.

НП е издадено от компетентен орган, при спазване на процесуалните изисквания за форма и съдържания по чл.57, ал.1 от ЗАНН. Компетентен орган е издал НП, овластен със заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на Изп. директор на НАП.

Що се отнася до съображенията на жалбоподателя, че наказващият орган преди да наложи санкцията не е обсъдил възраженията срещу констатациите в акта, не е поканил нарушителя за споразумение по чл.58г от ЗАНН и не е изложил мотиви относно оценка на критериите за маловажност, съдът не може да приеме, че са съществени нарушение на процесуалните правила, които са ограничили правото на защита на дружеството, а оттам и да доведат самостоятелно до отмяна на НП.

Това е така, защото НП е мотивирано като са изложени всички съставомерни за нарушението по чл.124, ал.5 от ЗДДС елементи и на практика, не се оспорва от дружеството, че процесното кредитно известие не е включено в дневника за покупки за м.02.2023г. до 14.03.2023г., което е изложено и във възражението при съставяне на АУАН, т.е. по никакъв начин не влия върху преценката за извършване на

нарушението, даже и ако кредитното известие беше включено в дневника за покупки за м.08.2023г., т.е. преди датата на съставяне на АУАН, тъй като не е изпълно това задължение в срока по чл.124, ал.5 от ЗАНН.

По отношение на споразумението по чл.58г от ЗАНН, то видно от съдържанието на АУАН, дружеството не е посочило такава възможност, въпреки че му е дадена да отбележи желание за обсъждане на параметрите на споразумение с наказващия орган преди издаване на НП.

Относно приложението на чл.28 от ЗАНН, като се има предвид, че макар лаконично и доста бланкетно, но мотиви от наказващия орган са изложени, от които е приел, че случая не е маловажен.

Констатациите в акта и НП, се установиха от показанията на разпитаните по делото свидетел, които съдят кредитира като последователни и незаинтересовани. Тези показания се потвърдиха от приобщените писмени доказателства, които са част от административнонаказателната преписка.

Жалбоподателят не оспорва тези констатации, като излага единствено причините за отразяване на процесното кредитно известие в дневника за покупки за м.08.2023г., свързани с по-късното връщане на фактурата, към която е това кредитно известие, включително и изпращането му през м.08.2023г. от продавача по сделката. Всъщност това не са обстоятелства, които изключват деяние по чл.124, ал.5 от ЗДДС, тъй като законовата разпоредба е категорична, че регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени, включително издадени от лица, на които е прекратена регистрацията по този закон. След като жалбоподателят сочи, че е изискал кредитното известие №500006768/02.02.2023г. по фактура №500006179/24.03.2022г. означава, че е бил уведомен за издаването на същото и без значение кога го е получило физически като хартиен документ, е следвало по правилата на чл.124, ал.5 от ЗДДС да го отрази в дневника за покупки за данъчния период, през който е издадено, а именно за м.02.2023г., едновременно с подаване на декларацията по ЗДДС за същия период или до 14.03.2023г. Като не е изпълнило задължението си, е осъществил и административното нарушение, за което му е съставен АУАН.

По отношение на отразяването на процесното кредитно известие в дневника за покупки за м.08.2023г., такива доказателства не се събраха, а е в тежест на страната, която ги твърди и желае да се ползва от благоприятните последици да представи дневника за покупки за м.08.2023г. и справка-декларация по ЗДДС, депозирана до 14.09.2023г. по ЗДДС, за да може да се установи по категоричен начин, че са изпълнили задължението си, макар със закъснение. Налице са само вписани в АУАН възражения в такава насока при неговото връчване, но няма доказателства. Именно затова, не може да се приеме, че дружеството е изпълнило задължението си по чл.124,

ал.5 от ЗДДС макар със закъснение.

Това е една от причините, съдът да не приеме случая за маловажен по правилата на §1, т.4 от ДР на ЗАНН - "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Дори и да се приеме, което е по-благоприятно за дружеството, че процесното кредитно известие е отразено в дневника за покупки през м.08.2023г., то това е с голямо закъснение – от около половин година, освен това е сторено след като е започнала проверката и са изискани от дружеството документи, т.е. не по инициатива на задълженото лице и на следващо място, неотразяването на процесното кредитно известие в дневника за покупки от м.02.2023г. и справката-декларация по ЗДДС за данъчния период, подадена до 14.03.2023г. е повлияло на данъчния резултат, а именно довело е до искане за възстановяване на ДДС, а не за внасяне, както е посочено в АУАН и НП. Така, че вредите да фиска, а и вредните последици са значителни, тъй като стойността на ДДС за внасяне не е малка, а е 8544.67 лева, закъснение от около половин година е значително, поради което нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност.

Действително, нарушението на данъчната дисциплина е първо за дружеството, което е единственото смекчаващо отговорността обстоятелство, отчетено при определяне на размера на санкцията по чл.182, ал.1 от ЗДДС в минимума от 1000 лева, поради което правилно наказващият орган е съобразил обстоятелствата по чл.27, ал.2 от ЗАНН при извадена на НП.

При изложените съображения, НП следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

При този изход на делото жалбоподателят, следва да бъде осъден да заплати на учреждениято или организацията, чийто орган е издал НП – ТД на НАП София юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл.63д, ал.4 от ЗАНН, тъй като наказващият орган е защитаван от юрисконсулт. При определяне на размера по чл.63, ал.5 от ЗАНН, съдът съобрази разпоредбата на чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, както липсата на фактическа и правна сложност на делото, приключилото производство в едно съдебно заседание и извършените процесуални действия от юрк. Й., поради което намира, че юрисконсултското възнаграждение следва да е в минимален размер от 80 лева, което жалбоподателят, следва да бъде осъден да заплати.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №747592-F725409/05.01.2024г. на Зам. директор на ТД на НАП София като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА жалбоподателя „СУИС АУТО” ЕООД с ЕИК 131047344 да заплати на учреждението или организацията, чийто орган е издал НП – ТД на НАП София юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в НПК, по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____